

NED - 12.2. 6. nedelja med letom Aleksij, škof		7.00 Češčenje 7.30 Za vse župljane—žive in rajne 10.00 Za +Marijo oblet in Alojza Tiselj in vse njune
PON - 13.2. Kristina, vdova		17.00 Bogu v zahvalo
TOR - 14.2. Valentin (zdravko), mučenec		17.00 Za +Roziko in Janeza Potočnik in Slavo Rančigaj <i>Slavljenje—Bog je ljubezen</i>
SRE - 15.2. Klavdij, redovnik		17.00 Za +Ivanko, Milko Grah in vse Naclnove
ČET - 16.2. Julijan, mučenec		17.00 Za +starše Natek in Zgubič
PET - 17.2. Aleš, spokornik		17.00 Za +Justino Hudomalj –oblet.
SOB - 18.2. Flavijan, škof		17.00 Za +Ano Slakan
NED - 19.2. 7. nedelja med letom Bonifacij, škof		7.00 Češčenje 7.30 Za vse župljane—žive in rajne 10.00 Za +Karla Sirše –oblet. in sorod. Posebej sodelujejo otroci 4. razreda

V tem tednu:

Seja Župnijskega pastoralnega sveta bo v sredo ob 19.00 uri v Domu srečanj. Vabljeni vsi člani.

Dežurni ministranti: Karin Jelen, Urban Rančigaj

Bralci v nedeljo: I. Majda Jelen, Anka Trogar

II. Saša Griguljak, Marko Vasle

Urejanje in krašenje župnijske cerkve: Trnava

Izdaja: Župnija Gomilsko T: 03/572-61 98, M: 041 673 716, Odg: Martin Cirar, župnik
Zupnijski.urad4@siol.net http://zupnija-gomilsko.rkc.si

ŽUPNIJA IN DOM

12.2.2023 6. nedelja med letom Štev. 7 leto: XXV

BESEDA ŽIVEGA BOGA

Če torej prineseš svoj dar k oltarju in se tam spomniš, da ima tvoj brat kaj proti tebi, pústi dar tam pred oltarjem, pojdi in se najprej spravi z bratom, potem pa se vrni in daruj svoj dar. Spravi se hitro s svojim nasprotnikom, dokler si z njim še na poti, da te nasprotnik ne izroči sodniku, sodnik pa pazniku, da te vrže v ječo. Resnično, povem ti: Ne prideš od tam, dokler ne plačaš vse do zadnjega novčiča.

(Mt 5,23–26)

B E S E D A O B E S E D I

OD BESED K DEJANJEM Mt 5,17–37

Nemški novinar Franz Alt, ki je v osemdesetih letih prejšnjega stoletja veliko pisal o nevarnosti atomske vojne, o krivicah in nasilju, je v nekem srečnem trenutku odkril zase svetopisemsko besedilo, ki smo mu prisluhnili v današnjem evangeliju. »Govor na gori me je zgrabil in me ne spusti več,« je zapisal, »meni, da mimo njega ne more nihče.« In kaj je vendar v tem govoru, da ostaja tako živ?

Glavni razlog je v tem, da hoče premagati najusodnejši razkol v krščanstvu, to je razkol med vero in vsakdanjim življenjem, med vero in poklicem, med vero in javnim, tudi političnim delovanjem. To bi lahko imenovali razkol med nedeljo in delavnikom. Ljudje s takšnim mišljenjem govorijo: »Vera je nekaj, kar opravim in odključam v nedeljo dopoldan, potem pa me en teden ne zanima več. V ponedeljek je služba, tam moraš biti realist, tam ni prostora za sanjarjenje in romantiko evangelija. Jezus je dober za nedeljske pridige, toda na delovnem mestu, v javnem življenju, v politiki je neuporaben. Kaj pa naj tam počneš npr. z njegovim načelom nenasilja, odpuščanja, ljubezni do sovražnikov?« - Če bi ta govor zares prebrali in premislili, bi v njem odkrili vse kaj drugega kot sanjarjenje in romantiko. To je besedilo s silnim nabojem in zahtevami. Človeka ne nagovarja nekje na površju, ampak nelagodno sega v njegovo notranjost. Kaže pot do samospoznanja in do spoznanja sveta. Ni tolažba, ampak predlog in načrt za ta svet, in sicer za boljšega! Če Jezus blagruje tiste, ki delajo za mir, če govori o spravi, odpuščanju, nenasilju, ljubezni, to ni svetobežna morala, ampak beseda, ki spreminja svet Vzemimo samo tisto misel, ko Jezus pravi: »Vašim prednikom je Mojzes ukazal.: Ne ubijaj!« Ob tem človek brž samovšečno pomisli: češ, nikogar nisem ubil. A Jezus me od zunanosti lepo popelje v notranjost, ko pravi: »Jaz pa vam pravim: Vsak, kdor se jezi na svojega brata, je v srcu že postal ubijalec in zasluži, da pride pred sodbo.« Tu je konec izmikanja in opravičevanja. Ta beseda zadene vsakega. Vabi od zunanosti v notranjost, od videza k resnici, onkraj mask in lepih besed. Prevedim+o ga v življenje.

Po: B. Dolenc

UPANJE V MOJEM ŽIVLJENJU

Upanje dela moje življenje dragoceno. Upam na dragocen čas, ki mi je podarjen. Upam na dragocena srečanja, ki me čakajo, dokler še živim. Upam, da bo moje življenje dobro potekalo do konca in da bom našel svojo izpolnitev v Bogu. Upam na to, česar ne vidim, **česar nobeno oko ni videlo in nobeno uho ni slišalo** (prim. 1 Kor 2,9). Upanje, ki presega vse vidno, ima v človeški naravi svojo eksistencialno podlago. Ladislaus Boros, ki je prenesel filozofijo Ernsta Blocha v krščansko duhovnost, piše: »Človeško 'življenje' vedno pomeni: predokus nečesa drugega. Pričakovanje v nas ne bo 'zaspalo'. Človek si izmišlja vedno nove želje. Njegovo bitje 'se poganja naprej' k temu, 'kar še ni prisotno'. V človeku resnično deluje neuničljiv nagon, ki ga žene v smeri 'dobrega konca'« (Boros, str. 81).

Dobra vaja je, da si ob vseh načrtih, ki jih imamo za življenje, ob vseh pričakovanjih, ki smo jih oblikovali za našo prihodnost, vedno znova predstavljamo: Da, to bi rad storil. To je moje življenje. Toda najpomembnejše šele prihaja. Vsi moji načrti so minljivi. Moje upanje pa se dviga čez vse vidno. Usmerjeno je na nevidno; usmerjeno je na nebesa.

To ni nikakršen beg pred mojim življenjem, ampak mi ravno to daje pogon, da se življenju prepustim brez strahu, da bi lahko šlo kaj narobe. Upanje mi podarja notranjo svobodo, da bom v tem svetu zapustil svojo življenjsko sled, da bom vložil vse moči, da bi živel zavestno in dobro življenje. Istočasno pa mi upanje daje občutek, da to še ni vse. S tega vidika mi upanje odvzema strah pred neuspehom, strah, da ne bi šlo, kot si želim. Upanje me osvobodi mojega racionaliziranja, s katerim se izogibam tveganju.

Ker ni potrebno, da bi moja hrepenenja izpolnilo bodisi moje delo, bodisi moji odnosi, bodisi moje življenjske situacije, se lahko potolažen in z notranjo svobodo prepustim svojim notranjim vzgibom. Ni se mi treba zavarovati, da bi si zagotovil, da bo resnično vse uspelo. Tvegam življenje. In imam trdno upanje, da bo življenje uspelo, četudi bi se v očeh ljudi ponesrečilo.

Po: A. Grün, Ne zamudi svojega življenja

Življenje vsakega je dragoceno. Še dragocenejša je duša, ki mora ob naši ljubezni najti pot do svoje večne sreče.

(Stanko Cajnkar)

Naslovljeno na vas

SPOŠTOVANJE /posebno velja za mlade/

Samega sebe spoštujemo, ko imamo o sebi dobro mnenje in se tako tudi obnašamo. Spoštujemo svoj notranji svet in ne odvajamo misli, ker nam je težko odriniti na globoko! Ni treba, da nas je strah sveta, ki je v nas. Raziskujmo in odkrivajmo svoje talente, svoja znanja ... in iščimo vedno najprej dobre reči – te so naš temelj. Bodi mo ponosni nanje in se jih veselimo! Potem razmislimo o svojih strahovih, o temah, ki jih odvajamo ali si jih nočemo priznati.

Ker nas je strah iskrenosti do sebe in odzivov drugih (Kaj bodo rekli, če jim zaupamo nekaj, kar se dogaja globoko v nas?), pogosto zastavimo svoje telo. Telo je vidno, skoraj nič ni skritega – lahko ga polepšamo in uredimo –, naš notranji svet pa je neviden, zato ga je lažje skriti. Mediji so nam zgled slabega ravnanja s telesom: namesto da bi pokazali, kako zelo sta telo in notranji svet prepletena, telo v popkulturi postane nadomestek, mašilo za skrivnosti naše notranjosti. Saj poznate vzorec iz nadaljevank: če hoče kdo pokukati k tebi, mu hitro ponudi svoje telo, da slučajno ne odkrije, kdo si v resnici. To pa je boleče, saj sta naša notranjost in naše telo eno. Misli vplivajo na izraze na našem obrazu, vzroki za boleznine so pogosto skriti v naši psihi. Tako tudi razgaljanje in prenapetost spolnosti uničita (samo) spoštovanje telesa in nas ranita, tako telesno kot psihično.

Če se spoštujem, ne igram žrtve, ne uživam v samopomilovanju, ne iščem vedno novih razlogov za jamranje. Zakaj bi to sploh počel? Kaj bi imel od tega? Odgovor: pozornost drugih in stalno zaposlene misli. Namesto da bi iskal dobre rešitve, svoje moči porabljam za jamranje, samopomilovanje, napletanje vedno novih razlogov za utrujenost, prezaposlenost ...

Smiselno in pošteno do sebe in do drugih je takšno ravnanje ozavestiti in se ga postopoma tudi znebiti. Pomaga iskren pogovor s prijatelji, s fantom/dekletom, pravilno pa nas bo znal usmerjati tudi moder spovednik.

Po: Rad te/se ima

VERSKA SREČANJA ZA ODRASLE SE NADALJUJEJO

Srečanja so v Domu srečanj ob sredah ob 19.00 uri; če bi prišlo do kakšne izjeme, pa boste pravočasno obveščeni.

Tretje srečanje bo v sredo, 8. marca. Gost bo **frančiškan p. dr. Andraž Arko** s temo *Kristjani v odnosu do filma /film je bil tema doktorata/*.

Četrto—zadnje v tem krogu srečanj bo srečanje v sredo, 22. marca. Gost bo g. Martin Golob